

Solidarność

ZAGŁĘBIA MIEDZIOWEGO

PISMO ZARZĄDU REGIONU ZAGŁĘBIE MIEDZIOWE NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Solidarność złożyła kwiaty pod pomnikiem Papieża

Przedstawiciele Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ Solidarność złożyli kwiaty pod pomnikiem Jana Pawła II w Legnicy. Związkowcy czynią to co roku w rocznicę powstania NSZZ Solidarność.

W poniedziałkowy poranek, w 40. rocznicę powstania NSZZ „Solidarność”, delegacja NSZZ „Solidarność” Zagłębia Miedziowego oddała hołd papieżowi św. Janowi Pawłowi II.

– Wychowani w kulturze chrześcijańskiej i w uznaniu wielkich zasług, ja i moi współpracownicy w Zagłębiu Miedziowym jesteśmy przekonani o tym, że gdyby nie święty Jan Paweł II nie byłoby Solidarności – powiedział składając kwiaty Bogdan Orłowski, przewodniczący Zarządu Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ Solidarność.

– Składając kwiaty w sposób szczególny dziękujemy Ojcu Świętemu za zmiany jakie za jego sprawą zaszły w Polsce po roku 1980.

Wsparcie dla Białorusi!

– Z wielkim niepokojem i troską obserwujemy rozwój wydarzeń na Białorusi po sfałszowanych wyborach prezydenckich. Aleksander Łukaszenka wybrał drogę siłowej konfrontacji i brutalnych pacyfikacji

manifestujących swój sprzeciw Białorusinów. Władza dopuszcza się barbarzyńskiej przemocy i bestialskich okrucieństw, które nie mają żadnego racjonalnego uzasadnienia poza desperacką obroną dyktatu-

ry. Sceny przemocy brutalnej i powszechnej, obiegły cały świat wzbudzając przerażenie, gniew, współczucie dla ofiar i pogardę dla sprawców. My związkowcy i pracownicy polscy wyrażając solidarność z naszymi kolegami – robotnikami i pracownikami białoruskich przedsiębiorstw – chcemy podzielić się z Wami naszym doświadczeniem z okresu walki z komunistyczną dyktaturą – apelował do Białorusi Piotr Duda

W 40-tą rocznicę ogólnokrajowego, wielkiego zwycięstwa Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” jest dla nas rzeczą oczywistą, że stajemy po Waszej stronie gotowi wspierać Was w każdy możliwy, pokojowy sposób.

W imieniu Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” deklarujemy wszelkie możliwe wsparcie i pomoc, jaka tylko będzie możliwa z naszej strony. Dlatego w ramach powołanego funduszu pomocy „Solidarność z Białorusią” rozpoczęliśmy zbierać środki na konkretną pomoc dla strajkujących na Białorusi.

Poniżej podajemy numer konta, na który można wpłacać środki z dopiskiem „Wsparcie dla Białorusi” – 05 1020 1811 0000 0902 0138 8693

Prezydium KK ws. Białorusi: Potrzeba solidarnej reakcji Europy

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” z rosnącym niepokojem obserwuje eskalację przemocy stosowanej przez milicję i wojsko na Białorusi wobec pokojowych manifestacji obywateli, którzy w wyborach prezydenckich jednoznacznie opowiedzieli się za zmianami politycznymi w swoim kraju – napisały w stanowisku władze Związku.

– Zdecydowanie potępimy dyktatorski reżim Łukaszenki, który pacyfikował protestujących gazem łzawiącym, pałkami i gumowymi kulami stosując niespotykane od lat represje wobec obywateli stających w obronie swoich elementarnych praw i swobód. Solidaryzujemy się z narodem białoruskim w Jego dążeniu do samostanowienia – wzywa „Solidarność”.

Oceniając działania władz białoruskich jako nieustanne łamanie praw, w tym związkowych i pracowniczych, NSZZ „Solidarność” żąda natychmiastowego uwolnienia z więzień osób zatrzymanych za pokojowy protest. Jednocześnie przywołuje wezwanie EKZZ i polskiego rządu do Komisji Europejskiej:

– Europejska Konfederacja Związków Zawodowych oraz polski rząd zwróciły się do

przewodniczącego Rady Europejskiej Charlelsa Michela i przewodniczącej Komisji Europejskiej Ursuli von der Leyen z apelem o zwołanie nadzwyczajnego szczytu Rady Europejskiej w sprawie wydarzeń u naszego wschodniego sąsiada. Popieramy te działania gdyż tylko solidarna postawa krajów Europy może zmusić rząd na Białorusi do ustępstw.

ml

Jarosław Pietrykowski przewodniczącym KZ NSZZ „Solidarność” w PeBeKa

4 września w Lubinie odbyły się wybory uzupełniające w organizacji zakładowej NSZZ „Solidarność” w PeBeKa S.A. w Lubinie.

Nowym przewodniczącym KZ NSZZ „Solidarność” w PeBeKa S.A. w Lubinie został wybrany Jarosław Pietrykowski.

Uzupełniono również skład komisji zakładowej. W jej skład weszli: Marta Grochal – Wielgus, Adam Hasulak, Dawid Seta, Sławomir Szynal – Szymański, Grzegorz Sobczyk, Tomasz Mysior.

Na delegatów na Walne Zebranie Delegatów Regionu i delegatów na Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Górnictwa Rud Miedzi wybrano: Adama Hasulaka, Dominika Pasisa i Jarosława Pietrykowskiego.

Znaczek pocztowy na 40-lecie NSZZ „Solidarność”

31 sierpnia 2020 r. zostanie wprowadzony do obiegu znaczek pocztowy o wartości 4,70 zł emisji „40-lecie NSZZ Solidarność”.

Na znaczku przedstawiono dłoń ułożoną w geście „Victorii” jako symbolu zwycięstwa, w której konturach umieszczono fragment zdjęcia przedstawiającego tłum. Wzdłuż dolnej krawędzi znaczka umieszczono napis: „Polska” i oznaczenie wartości: „4,70 zł”; natomiast w centralnej części nazwę emisji: 40-lecie NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”.

Znaczek wydrukowano techniką rotograviurą, na papierze fluorescencyjnym, w formacie: 25,5 mm x 31,25 mm, w nakładzie 1 000 000 sztuk. Arkusz zawiera 100 sztuk znaczków.

Z tej okazji zostanie wydana również koperta FDC.

Autor projektu znaczka: Jan Konarzewski.

W Polkowicach podziękowali za Solidarność

Dłoń z wyciągniętymi palcami na znak litery „V” – symbolu zwycięstwa i wolności, w tle szyb ZG „Rudna” z flagą górniczą, a poniżej masy protestujących ludzi ze sztandarami – to elementy muralu „Dziękujemy za Solidarność” odsłoniętego na ścianie bloku przy ulicy 11 lutego w Polkowicach, w ramach miejskich obchodów 40-lecia powstania ruchu solidarnościowego.

Symbole mówią o wartościach, które są dla nas bardzo istotne – mówi Łukasz Puźniński, burmistrz Polkowic. – Mural nawiązuje nie tylko do rocznicy powstania związku zawodowego „Solidarność”, ale również do tych działań, które były podjęte w wyniku powstania tego związku w roku osiemdziesiątym pierwszym – pokojowej pacyfikacji Zakładów Górniczych „Rudna” i postawy górników, którzy walczyli nie tylko o sprawy pracownicze, ale przede wszystkim o sprawy obywatelskie i o wolność Polski.

Mural został odsłonięty w obecności uczestników wydarzeń sprzed 40 lat, organizatorów strajków w ZG „Rudna” Jana Tabora i Wiesława Pawłowskiego. W uroczystości uczestniczył Bogdan Orłowski przewodniczący Zarządu Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność”.

– Pracowałem na „Rudnej Zachodniej” i patrząc z perspektywy na szyb, na którym przepracowałem dwadzieścia pięć lat i oba strajki: strajk w osiemdziesiątym roku i pacyfikację w kopalni „Rudna”, to ten mural łapie za serce i przypomina tamten okres walki o wolność i niepodległość – wspomina Jan Tabor, obecnie prezes Stowarzyszenia Opozycji Antykomunistycznej Zagłębia Miedziowego.

Mural w Polkowicach przy ulicy 11 Lutego jest pierwszym z wydarzeń społeczno-patriotycznych organizowanych w ramach miejskich obchodów 40-lecia narodzin „Solidarność”. Lokalizacja nie jest przypadkowa. Było to jedno z miejsc w Polkowicach, gdzie od 14 do 17 grudnia 1981 roku mieszkańcy, protestujący na znak solidarności ze strajkującymi górnikami ZG „Rudna Zachod-

nia” i „Rudna Główna”, byli pacyfikowani przez oddziały ZOMO i milicji. Kompozycja jest dziełem warszawskiej firmy. Nad jej stworzeniem na powierzchni około 200 mkw. przez siedem dni pracowało czworo artystów. Całość kosztowała 40 tysięcy złotych, z czego połowę przekazała Fundacja KGHM Polska Miedź.

Przypomnijmy: 31 sierpnia 1980 r. w Gdańsku, w wyniku podpisania tzw. Porozumień Sierpniowych, powstał pierwszy w powojennej Polsce, niezależny od władzy, samorządny związek zawodowy. Od samego początku

NSZZ „Solidarność” zrzeszał ogromną liczbę członków. W samym Zagłębiu Miedziowym do „Solidarność” zapisało się w ciągu kilku tygodni kilkadziesiąt tysięcy osób, głównie z największych zakładów pracy – kopalni, hut i przedsiębiorstw górniczych.

<https://polkowice.eu/WO>. Fot Roman Tomczak, Bogdan Orłowski

Papież do Polaków o 40-leciu Porozumień Sierpniowych

Papież Franciszek powiedział w środę, że Porozumienia Sierpniowe przed 40 laty dały początek zmianom politycznym w Polsce i w Europie. O rocznicy utworzenia Solidarności mówił podczas audiencji generalnej w Watykanie, pierwszej od pół roku z udziałem wiernych.

Zwracając się do Polaków w trakcie audiencji na dziedzińcu Świętego Damazego Franciszek podkreślił: „Drodzy bracia i siostry, w minionych dniach w Polsce obchodzono 40-lecie Porozumień, które – jako owoc solidarności uciśnionych – dały początek Związkowi Zawodowemu Solidarność i historycznym przemianom politycznym w naszym kraju i w Europie Środkowej”.

„Dzisiaj mówimy o solidarności w kontekście pandemii. Zawsze aktualne jest to, co powiedział święty Jan Paweł II: +Nie ma solidarności bez miłości. Więcej, nie ma przyszłości człowieka i narodu bez miłości, która służy, zapomina o sobie i gotowa jest do wspaniałomyślnego dawania+” – dodał papież.

Wezwał na zakończenie: „Bądźcie wierni tej miłości!”.

W kolejnej katechezie z cyklu „Uzdrowić świat”, przygotowanego w związku z pandemią Covid-19, Franciszek podkreślił, że uwytkowała ona „naszą współzależność”. „Wszyscy jesteśmy ze sobą powiązani, na dobre i na złe. Dlatego też, abyśmy wyszli lepsi z tego kryzysu, musimy uczynić to wspólnie, wszyscy razem, solidarnie” – wskazał.

Franciszek stwierdził, że kiedy zapomina się o tym, że wszyscy żyją we wspólnym domu, jakim jest planeta i mają to samo przeznaczenie, „nasza współzależność staje się uzależnieniem jednych od drugich, przez co rosną nierówności i marginalizacja”. „Osłabia się tkanka społeczna i pogarsza stan środowiska” – ostrzegł.

„Słowo +solidarność+ nieco się zużyło i czasami bywa źle interpretowane, ale oznacza o wiele więcej niż jakiś sporadyczny gest hojności. Wymaga uformowania nowej mentalności, kierującej się pojęciami wspólnoty, pierwszeństwa życia wszystkich nad przywłaszczaniem sobie dóbr przez niektórych” – wyjaśnił papież.

Powiedział, że solidarność jest obecnie drogą, którą należy przebyć ku światu po pandemii, ku uzdrowieniu z chorób w relacjach międzyludzkich i społecznych.

Jak mówił Franciszek, solidarność kierowana wiarą pozwala „przekładać miłość Boga na naszą zglobalizowaną kulturę, nie poprzez budowanie wież czy murów, które dzielą, a następnie upadają, ale poprzez budowanie wspólnot i wspieranie procesów prawdziwie ludzkiego i solidnego rozwoju”.

Pierwsza po pół roku przerwy z powodu pandemii koronawirusa audiencja generalna z udziałem małej grupy wiernych odbyła się w wewnętrznym dziedzińcu Świętego Damazego przed Pałacem Apostolskim. To miejsce, na który przybywają między innymi oficjalne delegacje z szefami państw i rządów na audiencje u papieża.

Do Franciszka podszedł młody ksiądz z Libanu z flagą swego kraju. Prawie miesiąc po katastrofalnych eksplozjach w Bejrucie papież mówił, że kraj ten „nie może być porzucony w swojej samotności”. Apelowal o zaangażowanie świata na rzecz odbudowy Bejrutu i wspieranie Libanu oraz o modlitwę w jego intencji. Tamtejsze duchowieństwo wezwał, by żyło w „ubóstwie”, a nie w „luksusie” i by działało na rzecz zgody.

Audiencję zakończyła modlitwa w ciszy za Liban.

KK NSZZ „Solidarność”

Patriotyczny koncert i msza św. w intencji ojczyzny

Przedstawiciele NSZZ Solidarność z Legnicy i NSZZ Solidarność Rolników Indywidualnych oraz parlamentarzysty i legniczanie – wzięli udział w koncercie patriotycznym w kościele św. Tadeusza Apostoła na osiedlu Asnyka. Po koncercie odprawiono mszę św. w intencji ojczyzny.

Dla upamiętnienia sierpniowych wydarzeń, Bitwy Warszawskiej i podpisania w 1980 roku Porozumień Sierpniowych oraz powstania NSZZ Solidarność w niedzielę odbył się uroczysty koncert patriotyczny w wykonaniu orkiestry dętej, chóru katedralnego i chóru parafii św. Tadeusza. Uroczystość, oprócz zaproszonych gości zgromadziła rzeszę mieszkańców. Po koncercie odprawiona została msza święta, której przewodniczył ks. prałat Marian Kopko.

Homilię wygłosił ks. Stanisław Araszczuk, proboszcz parafii.

Po mszy świętej przemawiała senator Dorota Czudowska oraz posłanka Ewa Szymańska. Głos zabrał też Bogdan Orłowski przewodniczący Zarządu Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ Solidarność i Bogusław Barnaś przewodniczący NSZZ Solidarność Rolników Indywidualnych. Uroczystościom towarzyszyła wystawa „1920 Wojna Światów”.

Stanowisko KK na 40-lecie powstania „Solidarność”

Komisja Krajowa Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” w 40. rocznicę powstania Związku składa wyrazy szacunku i wdzięczności wszystkim, którzy niesieni wezwaniem Św. Jana Pawła II latem 1980 roku podjęli wspólny wysiłek w walce o godność i podmiotowość ludzi pracy. „Solidarność” rodziła się w całej Polsce i tworzyły ją tysiące ludzi. Każdy strajk, każde porozumienie, każde poświęcenie miało znaczenie i przyczyniło się do tego wielkiego pokojowego sukcesu.

Swoje dążenia – w tym to najważniejsze o prawie do niezależnego od władzy i pracodawców związku zawodowego – strajkujący pracownicy sformułowali w postaci postulatów, które jako swoje dziedzictwo i zobowiązanie, NSZZ „Solidarność” nadal realizuje. Jednym z materialnych świadectw tego dziedzictwa są tablice z 21. postulatami gdańskimi, które po latach tułaczki powinny wrócić tam gdzie ich miejsce – do historycznej Sali BHP Stoczni Gdańskiej.

Przywołując rocznicę robotniczego zrywu, który w konsekwencji przyniósł Polsce niepodległość przypominamy, że była i jest jedna „Solidarność”. Nasz Związek powstał 40. lat temu i nieprzerwanie funkcjonuje realizując to, o co wtedy walczyli polscy pracownicy. Jest depozytariuszem i kontynuatorem sierpniowego dziedzictwa, z którego dzisiaj szczególnie ważne jest przesłanie dialogu i porozumiewania się, jako drogi do rozwiązywania trudnych społecznych problemów i napięć.

W 40. rocznicę powstania NSZZ „Solidarność” wyrażamy solidarność ze społeczeństwem Białorusi, walczącym dzisiaj o swoją podmiotowość. Życzymy wytrwałości i deklarujemy wsparcie.

Warszawa 19 sierpnia 2020 r.

Sejmik Województwa Dolnośląskiego: Chwała Bohaterom Solidarności

Na wrześniowej sesji Sejmiku Województwa Dolnośląskiego radni przyjęli stanowisko w 40. rocznicę powstania Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”.

Mija 40 lat od wiekopomnych dni sierpnia 1980 roku. Papież Polak na Stolicy Piotrowej, dziś Święty Jan Paweł II, obudził w Naszym Kraju pragnienie, wolę i nadzieję odzyskania podstawowych praw ludzkich, wolności i podmiotowości.

Powstał Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”, wielki ruch, polskich

sumień i serc, który bez przemocy wstrząsnął i zmienił współczesny świat. Pod jego sztandarami stanęły milionowe rzeszerobotników, rolników,

ludzi wszystkich zawodów. Stan wojenny, komunistyczny terror, powszechna inwigilacja, skrytobójcze morderstwa nie ugasiły płomienia wolności i pragnienia niepodległości.

NSZZ „Solidarność” stał się zarysem dzisiejszej, wolnej, niepodległej, demokratycznej Polski. Sejmik Województwa Dolnośląskiego wyraża szacunek, uznanie i głęboką wdzięczność wszystkim, którzy tworzyli i wytrwali w obronie w NSZZ „Solidarność” oraz składa hołd pamięci tym, którzy oddali życie za Solidarność.

Chwała Bohaterom Solidarności

Pamięć zawsze wieczna. Cześć i chwala bohaterom!

Parlamentarzyści, działacze regionalnej i górniczej Solidarności, rodziny ofiar, władze powiatu, przedstawiciele miasta, środowiska sportowe i kibicowskie, zwykli mieszkańcy – oddali dzisiaj hołd ofiarom Zbrodni Lubińskiej. Mimo trwającej epidemii koronawirusa, było patriotycznie, wzniosłe i przejmujące.

Uroczysta msza święta w intencji ofiar Zbrodni Lubińskiej odbyła się w kościele p.w. Matki Bożej Częstochowskiej. Następnie wszyscy przeszli pod pomnik Pamięci Ofiar Lubina'82. Wśród oddających hołd ofiarom Zbrodni byli członkowie rodzin, minister Krzysztof Kubów – szef gabinetu politycznego Prezesa Rady Ministrów, poseł Piotr Borys, przewodniczący Zarządu Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ Solidarności, Bogdan Orłowski, starosta powiatu, Adam Myrda, przedstawiciele Urzędu Marszałkowskiego i prezydenta Lubina, radni powiatowi, miejscy, sportowcy.

– Nie mogliśmy się cieszyć długo radością Karnawału Solidarności, który towarzyszył nam w codziennej pracy. Dwa lata później na ulicach Lubina doszło do tragedii. Reżim komunistyczny nie zawahał się użyć ostrej broni przeciwko obywatelom spokojnego miasta. Zginęło trzech naszych przyjaciół. Wielka szkoda, że okrągłą rocznicę powstania NSZZ „Solidarność” musimy obchodzić tak skromnie ze względu na pandemię –

mówi Bogdan Orłowski, przewodniczący Zarządu Regionu „Zagłębie Miedziowe” NSZZ Solidarność.

– 40-lecie Solidarności – wielkie święto narodu, symbol walki z komunizmem. Wszyscy mamy je głęboko w sercu, pamiętamy i przekazujemy kolejnym pokoleniom te ważne wydarzenia w historii naszego kraju. To także, niestety smutne obchody 38. rocznicy Zbrodni Lubińskiej – pokoj-

wej manifestacji brutalnie stłumionej przez oddziały ZOMO. Zginęły trzy osoby, oddały swoje życie za wolną Polskę. O tym pamiętamy. Co roku składamy kwiaty pod pomnikiem Pamięci Ofiar. To ważny dzień w historii miasta, ale także ważny dzień w historii Polski – mówi minister Krzysztof Kubów, szef gabinetu politycznego premiera RP.

Na uroczystości Zbrodni nie zabrakło tradycyjnie kibiców pił-

karskiego KGHM Zagłębia Lubin, którzy jak co roku przygotowali patriotyczną oprawę odpalając świetlne race. W tym samym momencie strażacy OSP odpalili świecę dymne.

Ze względu na pandemię, organizatorzy 38. rocznicy Zbrodni Lubińskiej 40-lecia powstania Solidarności, zaapelowali już wcześniej do wszystkich, którzy chcieliby oddać hołd ofiarom, by nie gromadzić się wspólnie pod pomnikiem Pamięci, tylko złożyć kwiaty wcześniej. I tak też się stało. Przed głównymi uroczystościami, wieńce złożyli m.in. senator Dorota Czudowska, posłanka Ewa Szymańska, przedstawiciele spółki KGHM Polska Miedź S.A., radni powiatu z klubu PiS. Wcześniej też na grobach zamordowanych mieszkańców miasta, wieńce złożyli działacze Solidarności oraz władze powiatu lubińskiego.

TJ <https://miedziowe.pl/WO>

Czy pamiętamy 21 postulatów z sierpnia 1980 roku?

Minęła 40. rocznica Sierpnia '80. Przypominamy 21 postulatów Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego. Niestety, część z nich pozostaje nadal aktualna...

1. Akceptacja niezależnych od partii i pracodawców wolnych związków zawodowych, wynikająca z ratyfikowanej przez PRL Konwencji nr 87 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej wolności związkowych.

2. Zagwarantowanie prawa do strajku oraz bezpieczeństwa strajkującym i osobom wspomagającym.

3. Przestrzeganie zagwarantowaną w Konstytucji PRL wolność słowa, druku, publikacji, a tym samym nie represjonować niezależnych wydawnictw oraz udostępnić środki masowego przekazu dla przedstawicieli wszystkich wyznań.

4. a) przywrócić do poprzednich praw: – ludzi zwolnionych z pracy po strajkach w 1970 i 1976, – studentów wydalonych z uczelni za przekonania,

b) zwolnić wszystkich więźniów politycznych (w tym Edmunda Zadrożyńskiego, Jana Kozłowskiego, Marka Kozłowskiego),

c) znieść represje za przekonania.

5. Podać w środkach masowego przekazu informację o utworzeniu Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego oraz publikować jego żądania.

6. Podjąć realne działania mające na celu wyprowadzenie kraju z sytuacji kryzysowej poprzez:

a) podawanie do publicznej wiadomości pełnej informacji o sytuacji społeczno-gospodarczej,

b) umożliwienie wszystkim środowiskom i warstwom społecznym uczestniczenie w dyskusji nad programem reform.

7. Wypłacić wszystkim pracownikom biorącym udział w strajku wynagrodzenie za okres strajku jak za urlop wypoczynkowy z funduszu CRZZ.

8. Podnieść wynagrodzenie zasadnicze każdego pracownika o 2000 zł na miesiąc jako rekompensatę dotychczasowego wzrostu cen.

9. Zagwarantować automatyczny wzrost płac równoległe do wzrostu cen i spadku wartości pieniądza.

10. Realizować pełne zaopatrzenie rynku wewnętrznego w artykuły żywnościowe, a eksportować tylko i wyłącznie nadwyżki.

11. Wprowadzić na mięso i przetwory kartki – bony żywnościowe (do czasu opanowania sytuacji na rynku).

12. Znieść ceny komercyjne i sprzedaż za dewizy w tzw. eksporcie wewnętrznym.

13. Wprowadzić zasady doboru kadry kierowniczej na zasadach kwalifikacji, a nie przynależności partyjnej, oraz znieść przywileje MO, SB i aparatu partyjnego poprzez: zrównanie zasiłków rodzinnych, zlikwidowanie specjalnej sprzedaży itp.

14. Obniżyć wiek emerytalny dla kobiet do 50 lat, a dla mężczyzn do lat 55 lub [zaliczyć] przepracowanie w PRL 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn bez względu na wiek.

15. Zrównać renty i emerytury starego portfela do poziomu aktualnie wypłacanych.

16. Poprawić warunki pracy służby zdrowia, co zapewni pełną opiekę medyczną osobom pracującym.

17. Zapewnić odpowiednią liczbę miejsc w żłobkach i przedszkolach dla dzieci kobiet pracujących.

18. Wprowadzić urlop macierzyński płatny przez okres trzech lat na wychowanie dziecka.

19. Skrócić czas oczekiwania na mieszkanie.

20. Podnieść diety z 40 zł do 100 zł i dodatek za rozłąkę.

21. Wprowadzić wszystkie soboty wolne od pracy. Pracownikom w ruchu ciągłym i systemie 4-brygadowym brak wolnych sobót zrekompensować zwiększonym wymiarem urlopu wypoczynkowego lub innymi płatnymi dniami wolnymi od pracy.

Ludzie pracy modlili się w 40. rocznicę narodzin Solidarności

38. Pielgrzymka Ludzi Pracy trwała w dniach 19-20 września na Jasnej Górze. Tegoroczna pielgrzymka przypada w roku jubileuszowym 40. rocznicy narodzin NSZZ „Solidarność”. Jasnogórska modlitwa przebiegała pod hasłem: „Z Matką Odkupiciela. Mocni nadzieją”.

Eucharystii odprawionej o godz. 11.00 na jasnogórskim Szczyście przewodniczył bp Jan Wątroba, ordynariusz rzeszowski. Homilię wygłosił abp Adam Szal, metropolita przemyski. Eucharystię koncelebrowali duszpasterze Ludzi Pracy i kapłani NSZZ „Solidarność” na czele z ks. kan. Krzysztofem Hajdunem, sekretarzem krajowym Duszpasterstwa Ludzi Pracy.

W dorocznej modlitwie udział wzięła rodzina bł. ks. Jerzego Popiełuszki: siostra Teresa, brat Józef, brat Stanisław z rodzinami.

Komisję Krajową NSZZ „Solidarność” reprezentował przewodniczący Piotr Duda.

Region Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność” reprezentował przewodniczący Bogdan Orłowski.

„To wyjątkowy rok i jak co roku wyjątkowa pielgrzymka, bo nie pielgrzymka jednego zawodu na Jasną Górę, ale Pielgrzymka Ludzi Pracy, czyli wszystkich zawodów. To co mówił ks. Jerzy Popiełuszko do nas w swoim testamencie my staramy się realizować i dlatego jesteśmy tutaj na Jasnej Górze modląc się i przynosząc swoje intencje, te osobiste i te zbiorowe, za ludzi pracy – mówi Piotr Duda, przewodniczący KK NSZZ Solidarność – W tym roku szczególnym dla Solidarności, ale i w tym roku szczególnym z powodu pandemii koronawirusa tym bardziej będziemy się modlić o dobre i bezpieczne miejsca pracy. Trudny był szczególnie pierwszy kwartał tego roku, wszystkich zaskoczyła pandemia koronawirusa, były kolejne przygotowywane projekty tarcz antykryzysowych przez rząd, dziękujemy, że to wszystko odbywało się w miarę normalnym dialogu społecznym, bo przecież to wszystkich zaskoczyło, a dla nas najważniejsza jest obrona miejsc pracy i bezpieczna praca dla każdego pracownika”.

„Przyjeżdżamy co rok, aby zawierzać, modlić się i realizować testament bł. ks. Jerzego Popiełuszki, 1983 rok pierwsza pielgrzymka, tak faktycznie to nie ludzie pracy tylko hutników, kolejne to już były ludzie pracy. I mając takiego patrona, to jest wielki zaszczyt, ale przede wszystkim zobowiązanie, zrealizować jego naukę i jego zobowiązanie dotyczące organizowania co roku pielgrzymek Ludzi Pracy. My do tego nikogo zmuszać nie musimy, co roku ludzie przyjeżdżają, mimo tego zagrożenia pandemią dzisiaj też jesteśmy, chociaż pielgrzymka stała pod wielkim znakiem zapytania” – podkreśla Piotr Duda.

Pierwsze dni Solidarności w Regionie Zagłębie Miedziowe

26 sierpnia strajk objął chocianowską Fabrykę Automatów Tokarskich, jednakże po deklaracji spełnienia żądań w zakresie poprawy zaopatrzenia i warunków pracy został on przerwany. Krótkotrwały strajk kilkudziesięciu górników zanotowano w kopalni Polkowice, 100 osób zastrajkowało w Walcowni Miedzi Cedynia w Orsku.

Jerzy Węglarz Nazajutrz rozpoczął się strajk w Zakładach Górniczych Lubin i Rudna (jako pierwszy stanął szyb Rudna Zachód). Utworzono Komitet Strajkowy, którym kierował początkowo Andrzej Poroszewski, a jego zastępcą był Ryszard Sawicki (na zdjęciu z lewej). (...) 29 sierpnia załoga nie zaakceptowała postawy Poroszewskiego w negocjacjach z władzami i zażądała zmiany stanowisk. Sawicki został przewodniczącym Komitetu Strajkowego. Strajkowano nie tylko w kopalniach miedzi. Również 27 sierpnia rozpoczął się strajk w Dolnośląskim Zakładzie Wyrobów Skórzanych w Chojnowie. W skład Komitetu Strajkowego weszli przedstawiciele wszystkich wydziałów zakładu, w tym także członkowie PZPR. Obok postulatów socjalnych wysunięto także żądanie utworzenia wolnych związków zawodowych.

Nieco później rozpoczął się strajk w chojnowskim Dolnośląskim Zakładzie Wyrobów Papierowych Dolpakart. (...) 28 sierpnia okazał się dniem przełomowym dla strajku w województwie legnickim. Rozszerzył się on na kolejne szyby kopalni miedzi, stanęła też wojewódzka i miejska komunikacja autobusowa. Do legnickiego PKS kolejno przyłączały się placówki w Jaworze, Złotoryi, Lubinie i Głogowie. Na czele Komitetu Strajkowego stanął Marcin Broński, jego zastępcą był Zdzisław Gaul (...)

Protest ogarnął również Zakłady Górnicze Sieroszowice, Legmet, Transbud, Fabryki domów w Lubinie i Ścinawie, Kombinat Budownictwa Komunalnego (...)

Pierwsza siedziba Solidarności na Roosevelta w kolejnym dniu strajku, 29 sierpnia, w Hucie Miedzi Głogów mimo iż nie przerwała ona pracy, 144 delegatów z poszczególnych wydziałów zatwierdziło skład Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego (na czele z Czesławem Dobrowolskim). Wysunął on 177 postulatów, w tym przeprowadzenie demokratycznych wyborów do władz związku, ujednoczenie tabeli płac, wypłacenie 2 tysięcy zł., rekompensaty miesięcznej tytułem wzrostu

kosztów utrzymania, zagwarantowania bezpieczeństwa członkom Komitetu Strajkowego i ich rodzinom.

Negocjacje w sprawie tych żądań toczyły się w Ministerstwie Hutnictwa w Warszawie i zakończyły się sukcesem 30 sierpnia. Uczestniczył w nich także MKS Huty Legnica (która również nie przerwała pracy), któremu przewodził Jan Ziemiański. W tym dniu pracę przerwały załogi kolejnych 12 przedsiębiorstw województwa legnickiego: m.in. zakłady Renifer w Chojnowie, Fabryka Fortepianów i Pianin, PKS w Przemkowie, legnicka Hanka (...)

Nocą z 31 sierpnia na 1 września podpisano porozumienie pomiędzy lubińskim Komitetem Strajkowym a delegacją władz. Ze strony Komitetu sygnowali je przewodniczący Ryszard Sawicki, jego zastępcą Andrzej Poroszewski oraz członkowie: Grzegorz Banaszekiewicz, Władysław Kański, Jerzy Puchalski, Jerzy Fabiński, Edward Rewers, Józef Skrzyszewski, Jerzy Stępień, Jerzy Szymański, Jerzy Zakrzewski. Ponieważ porozumienie miało charakter nieostateczny Komitet Strajkowy nie rozwiązał się.

gowie. Tego samego dnia w Lubinie powstał Zespół Koordynacyjny NSZZ (na jego czele stanął Janusz Sobola), który wkrótce przekształcił się w Międzyzakładowy Komitet Założycielski. Był to efekt wyjazdu przewodniczącego MKS, Ryszarda Sawickiego, do Gdańska, gdzie uzyskał instrukcje organizowania związku. MKZ, któremu przewodniczył Sawicki, skupiał przedstawicieli 17 zakładów, przede wszystkim związanych z KGHM.

Sytuacja ta doprowadziła w niedługim czasie do powołania Komisji Koordynacyjnej, kierowanej przez Stanisława Śniegę, która reprezentowała kilkadziesiąt drobniejszych zakładów z Lubina i okolic. Z czasem podporządkowała się ona MKZ.

IMG_08929 września 1980 roku odbyło się w Legnicy spotkanie przedstawicieli Komitetów Strajkowych niektórych zakładów pracy regionu, na którym powołano Międzyzakładowy Komitet Założycielski (na zdjęciu z lewej). Jego przewodniczącym został wybrany Jerzy Węglarz, wiceprzewodniczącym Henryk Nazarczuk, sekretarzem Zdzisław Gaul, skarbnikiem Urszula Burzyńska, zaś członkami Zdzisław Antczak, Andrzej Bednarz, Andrzej Górniak, Jerzy Herezo, Jerzy Nedwiedek, Marian Startnowski, Józef Swacha, Lesław Tomaszewski, Mikołaj Zendra. Jego pierwsza siedziba mieściła się przy ulicy Roosevelta 1 (...)

W proces tworzenia struktur związkowych województwo legnickie wchodziło więc w wyjątkowo trudnej sytuacji – istnienia trzech struktur aspirujących do roli kierowniczej. Sytuację dodatkowo komplikował fakt, iż część zakładów pracy Zagłębia Miedziowego zarejestrowała się bezpośrednio we wrocławskim MKZ.

Źródło: Drogi do Wolności Zagłębia Miedziowego – Łukasz Kamiński. Wydawnictwo Edytor.

Solidarność – scheda, którą trzeba pielęgnować

Łukasz Sołtysik z biura naukowego Instytutu Pamięi Narodowej we Wrocławiu zauważa, że mimo upływu czterech dekad, to jeszcze wciąż wszystkiego nie wiemy o Solidarności i ludziach, którzy tworzyli ten największy ruch społeczny w historii PRL.

Wszystkiego jeszcze nie wiemy, dlatego takie spotkania i rozmowy ze świadkami tamtych wydarzeń są bardzo cenne i istotne. Jeśli historycy tego nie będą robić, to ta historia będzie pisana tylko i wyłącznie w oparciu o materiały archiwalne, pisane. Niestety większość tych materiałów została wyprodukowana przez służby bezpieczeństwa i obraz, który wylania się z tych dokumentów nie jest do końca pełny i nierzadko bywa po prostu fałszywy. Dlatego ten materiał archiwalny trzeba skonfrontować z relacjami ówczesnych świadków – mówi dr Łukasz Sołtysik z wrocławskiego IPN-u.

– Rok 2020 to rok dwóch ważnych rocznic: 40. rocznicy utworzenia Solidarności i 30. rocznicy odrodzenia się samorządu terytorialnego w Polsce. Warto przy tej okazji zadać sobie pytanie, jak w naszych małych ojczyznach udało się nam zrealizować postulaty Solidarności – mówił podczas seminarium „Sierpień 1980 w Zagłębiu Miedziowym” burmistrz Polkowic Łukasz Puźniński.

Symposium odbyło się w czwartek, 3 września, w lubińskim hotelu Europa. Udział wzięło w nim ok. 130 osób – działacze związkowych, członków podziemia solidarnościowego lat 1981-1989, osób, które organizowały pierwsze struktury NSZZ Solidarność w Zagłębiu Miedziowym,

Czy wreszcie właściwie rozumiemy pojęcia wolności i solidarności. Czy umiemy sens tych pojęć wywodzić od słów świętego Jana Pawła II, który mówił, że „Solidarność to jeden i drugi, a skoro brzemię, to brzemię dźwigane razem, we wspólnocie. A więc nigdy: jeden przeciw drugiemu” – przypominał słowa papieża Polaka Łukasz Puźniński.

Burmistrz Polkowic przypomniał także, że częścią rodzącej się 40 lat temu wspólnoty byli i miedziowi górnicy naszych kopalń i pracownicy innych zakładów w Zagłębiu, którzy 40 lat temu jako jedni z pierwszych zakładali niezależne, samorządne związki zawodowe w swoich miejscach pracy, a kilkanaście miesięcy później, w pierwszych dniach stanu wojennego, umieli twardo i z honorem bronić zdobyczy Solidarności.

Swoje wystąpienia podczas sympozjum mieli także m. in. ks. prał. Eugeniusz Jankiewicz, dr. Łukasz Sołtysik z wrocławskiego oddziału IPN, oraz przedsta-

wiciel Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych. Organizatorem sympozjum było Stowarzyszenie Opozycji Antykomunistycznej Zagłębia Miedziowego, przy wsparciu Gminy Polkowice.

Było to ostatnie, czwarte wydarzenie z cyklu przygotowywanych przez Gminę Polkowice z okazji 40-lecia narodzin NSZZ Solidarność. Wcześniej odbyły się uroczyste odsłonięcie muralu „Dziękujemy za Solidarność”, Msza św. w intencji związku, oraz uroczysta sesja Rady Miejskiej w Polkowicach, podczas której przez aklamację przyjęto uchwałę o „wyrażeniu uznania twórcom, działaczom oraz kombatantom Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”, w 40. rocznicę powstania związku”.

W spotkaniu byłych opozycjonistów uczestniczył przewodniczący Zarządu Regionu Zagłębia Miedziowe NSZZ „Solidarność” Bogdan Orłowski.

Roman Tomczak/0/miedziowe.pl
polkowice.eu

byli i obecni kapelani Solidarności, a także naukowcy, działacze społeczni i przedstawiciele instytucji rządowych, samorządowcy.

Program spotkania obejmował m. in. wystąpienie burmistrza Polkowic Łukasza Puźnińskiego oraz starosty polkowickiego Kamila Ciupaka. Burmistrz Polkowic skupił się na podkreśleniu wagi, jaką na trwałość rodzącej się przed 40 laty Solidarności wywarły jej regionalne i branżowe oddziały, m. in. ten który zawiązał się na terenie Zagłębia Miedziowego.

– Nie byłoby tamtego zwycięstwa, gdyby nie wspólne działanie wszystkich grup społecznych. To, co nie udało się studentom w 1968 roku, pozbawionych poparcia robotników, to, co nie udało się w grudniu

1970 roku, kiedy robotników nie poparła inteligencja, udało się strajkującym w 1980 roku. Udało się, bo byliśmy wtedy mocni siłą wspólnoty, siłą solidarności – mówił w swoim wystąpieniu wódcę Polkowic.

– Warto przy tej okazji zadać sobie pytanie, jak w naszych małych ojczyznach udało się nam zrealizować postulaty Solidarności. Czy wartość ma dla nas praca czy tylko pieniądze, które za nią otrzymujemy? Czy słowo „mieć” nie przysłoniło nam słowa „być”? Czy mieszkańcy Zagłębia Miedziowego, zwłaszcza młode pokolenie, byłoby dziś zdolne stać się wspólnotą walczącą o wartości, czy też zdominowałyby ich wszechobecny konsumpcjonizm i alienacja społeczeństwa?

Podczas czwartkowej sesji Sejmiku Województwa Dolnośląskiego radni przyznali Józefowi Czyczerskiemu Odznakę Honorową Złotą Zastużony dla Województwa Dolnośląskiego.

W uzasadnieniu czytamy, że Józef Czyczerski urodził się 19 marca 1958 roku w Lwówku Śląskim. Ukończył Technikum Elektroenergetyczne w Legnicy (1976). Od 1979 pracownik Kombinatu Górniczo – Hutniczego Miedzi (od 1981 KGHM Polska Miedź SA) Oddział Zakłady Górnicze Rudna w Polkowicach. Od 1981 członek NSZZ „Solidarność”.

Po 13 XII 1981, po wprowadzeniu stanu wojennego czynnie zaangażował się w kolportowanie podziemnej prasy i wydawnictw, współorganizator pomocy dla represjonowanych i ich rodzin.

1989–1990 skarbnik KZ, delegat na WZD Regionu Dolny Śląsk. Od 1990 przewodniczący KZ, delegat na WZD Regionu Zagłębie Miedziowe, członek Krajowej Komisji Górniczej, następnie (z przekształcenia) Sekretariatu Górniczego, Sekretariatu Górniczego i Energetyki w Katowicach. Od 1991 delegat na KZD, od 1992 przewodniczący Sekcji Krajowej Górniczej Rud Miedzi. W latach 1999 – 2011 a następnie od 2014 członek Rady Nadzorczej KGHM Polska Miedź SA z mandatu wybranego przez pracowników. Bardzo zaangażowany w działalność w KGHM Polska Miedź SA, jego gospodarcze funkcjonowanie, zawsze odważnie krytykował niefortunne decyzje Zarządu. Pilnował właściwej prywatyzacji KGHM. Skutecznie walczył o zablokowanie zamiaru sprzedaży akcji KGHM przez Skarb Państwa organizując między innymi akcje protestacyjne i strajki. Doprowadził do zatrzymania wyprzedazy akcji KGHM. W to co robi wkłada swój trud i serce a upartość która go cechuje sprawia, że jest bardzo skuteczny w swoim działaniu. Zawsze celem jego działalności związkowej i członkostwa w Radzie Nadzorczej jest dobro Spółki i dobro pracowników.

Stan wojenny w Złotoryi – promocja książki

W Złotoryi odbyła się promocja książki „Stan wojenny w Złotoryi” autorstwa Romana Gorzkowskiego, Andrzeja Kuny, Agnieszki Młyńczak oraz Andrzeja Wojciechowskiego.

Książka liczy ponad 230 stron i jest szeroko ilustrowana. Wydawcą jest Urząd Miejski w Złotoryi. W książce autorzy opisują wydarzenia w Złotoryi od 1980 roku do 2017.

Autorzy książkę dedykują złotoryjanom, którzy w tych czasach mieli odwagę prowadzić działalność niepodległościową i nie utracili wiary w nadejście ustroju demokratycznego.

Encyklopedia Solidarności. Opozycja w PRL 1976–1989, tom 4

Encyklopedia Solidarności. Opozycja w PRL 1976–1989, tom 4, redakcja naukowa: Jan Olaszek (redaktor naczelny), Tomasz Kozłowski (zastępca redaktora naczelnego), Grzegorz Wołek (sekretarz redakcji), Kamil Dworaczek, Przemysław Zwiernik, IPN, Stowarzyszenie „Pokolenie”, Warszawa 2020, 592 s., ISBN: 978-83-8098-964-1

NSZZ „Solidarność”, powstały w konsekwencji fali strajków latem 1980 r., odegrał niezwykle istotną rolę nie tylko w najnowszej historii Polski, ale i naszej części Europy. To fenomen w historii nie tylko Euro-

py, ale także świata. Dlatego to fenomenalne zjawisko społeczne i polityczne pilnie warto i trzeba dokumentować, badać, opisywać, a następnie ustalenia historyków i innych badaczy popularyzować w społeczeństwie. Publikacja ma na celu możliwie wszechstronne przedstawienie ludzi, struktur organizacyjnych, wydawnictw oraz wydarzeń towarzyszących genezie i działalności tego wielkiego ruchu społecznego, aż do chwili załamania się dyktatury komunistycznej w 1989 r.

Autorem większości biogramów z Regionu Zagłębie Miedziowe jest Łukasz Sołtysik z wrocławskiego IPN.

W czwartym tomie Encyklopedii Solidarności znalazły się biogramy osób z naszego regionu: Czarnecki Jerzy, Jurkiewicz Jerzy, Karaś Henryk, Lembas Stanisław, Marcinowska z d. Mucilowicz Krystyna, Machoń Zbigniew, Nawrot Stefan, Obertanec Stanisław, Orzech Stanisław, Pokrywka Tadeusz, Rybak Leszek, Sławiński Józef, Smyk Marek Ekspedyt, Szkudlarek Seweryn, Tabor Jerzy, Węglarz Jerzy, ks. Żuberek Piotr.

Opisane są również hasła: „Afirmacja”, Porozumienie Lubińskie, „Zagłębie Miedziowe”, Zbrodnia Lubińska.

Ksiądz Zbigniew Dołhań z Krzyżem Wolności i Solidarności

W Sali Wielkiej wrocławskiego ratusza we wtorek 15 września w południe zastępca prezesa Instytutu Pamięci Narodowej Jan Baster wręczył Krzyż Wolności i Solidarności. To zaszczytne odznaczenie przyznano kilkudziesięciu osobom. Wśród odznaczonych był ksiądz Zbigniew Dołhań.

Dziękując w imieniu odznaczonych, członek prezydium ZR NSZZ „Solidarność Dolny Śląsk Tomasz Wójcik podkreślił w krótkim wystąpieniu, że to także odznaczenie dla tych, którzy ofiarnie pomagali w latach 80. ludziom Solidarności nie bacząc na szykany ze strony władz. Do dziś wiele z tych osób, ukrywających działaczy Solidarności, pomagających im w działalności nie jest szerzej znanych.

W uroczystości w ratuszu uczestniczył m.in. przewodniczący ZR Zagłębie Miedziowe Bogdan Orłowski, przewodniczący ZR NSZZ Solidarność Dolny Śląsk Kazimierz Kimso oraz wicewojewoda Jarosław Kresa.

Ksiądz Zbigniew Dołhań będąc wikariuszem w parafii pw. Św. Michała Archanioła w Polkowicach, odegrał istotną rolę w działalności podziemnych struktur „Solidarności”. W dniach 14–17 grudnia 1981 r. aktywnie wspierał górników strajkujących w Zakładach Górniczych „Rudna”. Przebywał na terenie kopalni i przeprowadzał rozmowy z członkami Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego oraz z protestującą załogą. Następnie w ich imieniu podjął negocjacje z dowódcami Milicji i Wojska Polskiego. W latach 1981–1984 ks. Zbigniew Dołhań organizował pomoc dla osób represjonowanych i ich rodzin oraz udostępniał swoje mieszkanie działaczom podziemia na nielegalne spotkania.

Krzyż Wolności i Solidarności został ustanowiony przez parlament Rzeczypospolitej Polskiej 5 sierpnia 2010 r., równocześnie z aktem restytucji Krzyża Niepodległości, do którego tradycji nawiązuje. Po raz pierwszy przyznano go w czerwcu 2011 r. przy okazji obchodów 35. rocznicy protestów społecznych w Radomiu.

Fot: Marcin Raczkowski, Bogdan Orłowski

Mniej wypadków przy pracy

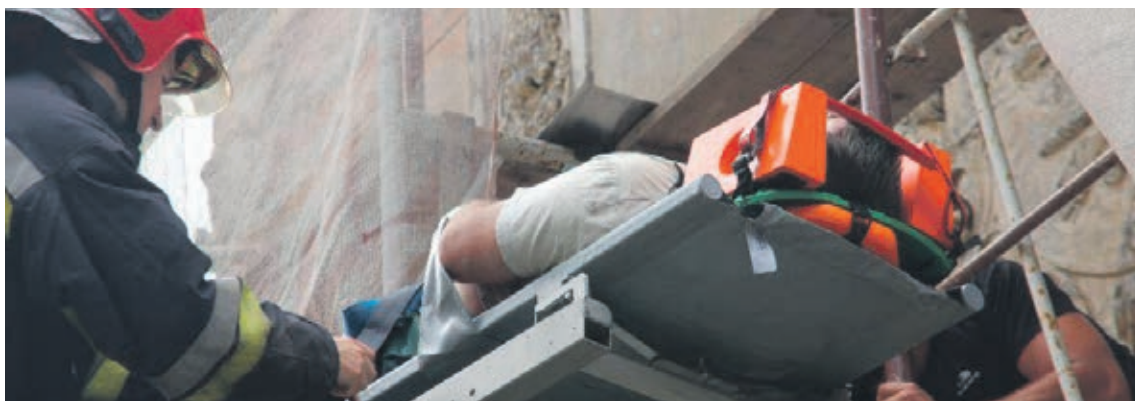
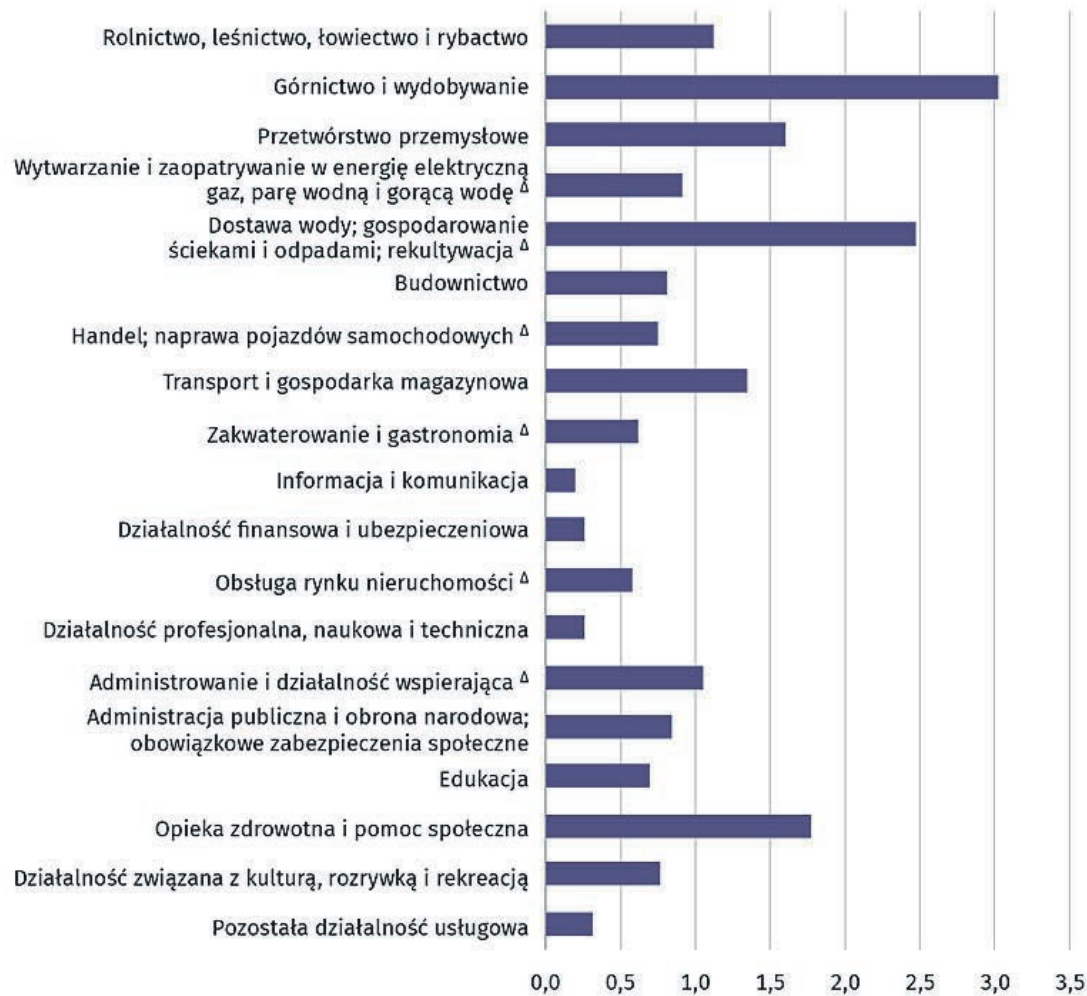
14 140 osób ucierpiało w wypadkach przy pracy w pierwszym kwartale tego roku – wynika z danych przedstawionych przez Głównego Urzędu Statystycznego. To o 10,5 proc. mniej niż rok wcześniej. Zmniejszyła się również liczba osób poszkodowanych przypadająca na 1000 pracujących (tzw. wskaźnik wypadkowości) odpowiednio z 1,17 w 2019 r. do 1,04 w pierwszym kwartale 2020 roku. Wypadki śmiertelne to 0,2 proc., czyli tyle samo co rok wcześniej. Mniejsza jest natomiast liczba osób poszkodowanych w wypadkach ciężkich – o 10,0 proc. mniej niż w 2019 roku.

W województwie pomorskim w pierwszych czterech miesiącach tego roku poszkodowanych w wypadkach przy pracy zostało 978 osób. Jedna osoba zmarła. Wskaźnik wypadkowości w naszym województwie wynosi 1,16, najwyższy natomiast jest w województwach: warmińsko-mazurskim (1,40) i opolskim (1,37), a najniższy w województwach: mazowieckim (0,67), małopolskim (0,82) i podkarpackim (0,86).

Wypadki najczęściej zdarzają się w górnictwie, gospodarowaniu ściekami i odpadami oraz w opiece zdrowotnej i pomocy społecznej. Okazuje się, że najbezpieczniejszą pracę mają informatycy, naukowcy oraz finansisci.

W podziale według rodzajów działalności gospodarczej najwyższy wskaźnik wypadkowości odnotowano w sekcjach: górnictwo i wydobywanie (3,02), dostawa wody; gospodarowanie ściekami i odpadami; rekultywacja (2,47) oraz opieka zdrowotna i pomoc społeczna (1,77), natomiast najniższy w sekcjach: informacja i komunikacja (0,20), działalność finansowa i ubezpieczeniowa oraz działalność profesjonalna, naukowa i techniczna (po 0,26).

To co należy podkreślić to fakt, że 60 proc. wypadków w pracy spowodowanych jest nieprawidłowym zachowaniem pracownika.

Pamiętać należy również, że jeżeli pracownik jest ubezpieczony to w razie wypadku przy pracy może liczyć na jednorazowe odszkodowanie, które w wypadku śmierci należy się także członkom rodziny, a także na rentę z tytułu niezdolności do pracy, rentę szkoleniową i dodatek pielęgnacyjny. Rodzina zmarłego może otrzymać rentę rodzinną. W przypadku osób pracujących „na czarno” nie przysługują im żadne świadczenie wypadkowe.

Ruszyła 13 edycja konkursu „Pracodawca Przyjazny Pracownikom”

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” decyzją Prezydium KK rozpoczęła na początku września 13 edycję konkursu Pracodawca Przyjazny Pracownikom.

Celem konkursu jest promowanie pracodawców, którzy wyróżniają się w stosowaniu dobrych praktyk w zakresie przestrzegania przepisów prawa pracy, w szczególności poprzez stabilność zatrudnienia, przestrzeganie zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz prawa do zrzeszania się w związku zawodowe. Kandydatów zgłaszają podstawowe jednostki organizacyjne „Solidarności”. Wyróżnione firmy szanują prawa pracowników oraz prowadzą u siebie dialog społeczny. Certyfikatem można się posługiwać przez okres trzech lat, od daty przyznania. Laureaci poprzednich edycji Konkursu mogą ponownie ubiegać się o przyznanie Certyfikatu po wygaśnięciu wspomnianego wyżej okresu.

Zgłoszenia rozpatrywane będą według kryteriów określonych w załączniku nr 2 do regulaminu – przez Komisję Certyfikacyjną, pod przewodnictwem Piotra Dudy, przewodniczącego KK NSZZ „Solidarność”.

Ankiety zgłoszeniowe (załącznik nr 1 do Regulaminu) należy przesyłać na adres: Komisja Krajowa NSZZ Solidarność, Wały Piastowskie 24, 80-855 Gdańsk, z dopiskiem: Certyfikat „Pracodawca Przyjazny Pracownikom” lub pocztą elektroniczną na adres: certyfikat@solidarnosc.org.pl w terminie do 31 grudnia 2020 roku.

pm

Wyższe świadczenia dla działaczy opozycji antykomunistycznej

11 sierpnia rząd przyjął projekt ustawy zakładającej podwyższenie rent i emerytur działaczy opozycji antykomunistycznej do kwoty 2400 zł brutto. – Projekt przyjęty przez Radę Ministrów to przejaw solidarności i sprawiedliwości społecznej. Zależy nam, by przepisy weszły w życie jak najszybciej, najlepiej tuż po rocznicy wydarzeń sierpniowych 1980 roku – powiedziała po posiedzeniu rządu Marlena Małag, minister rodziny, pracy i polityki społecznej.

Eugeniusz Karasiński, przewodniczący Stowarzyszenia Represjonowanych w Stanie Wojennym Regionu Śląsko-

-Dąbrowskiego podkreśla, że podwyższenie emerytur działaczy opozycji antykomunistycznej i osób represjonowanych to od

lat jeden z najważniejszych postulatów tego środowiska. – Działacze opozycji antykomunistycznej byli poddawani różnym szyka-

nom, zwalniano ich z pracy, wcielano do wojska, a jeśli mieli pracę, to byli zatrudniani na najniższych stawkach i nie mogli awansować. To wszystko wpływało na ich sytuację materialną oraz na wysokość przyszłych emerytur – mówi Eugeniusz Karasiński.

Jak poinformował resort pracy, działacze opozycji antykomu-

nistycznej, którzy otrzymują renty i emerytury niższe niż 2400 zł brutto, dostaną dodatek wyrównawczy. Zostanie on przyznany na wniosek osoby uprawnionej i będzie wypłacany razem ze świadczeniem. Rządowy projekt zakłada także m.in. ulgi w środkach transportu publicznego – 50 proc. w komunikacji miejskiej

i 51 proc. w komunikacji krajowej.

Obecnie status działacza opozycji antykomunistycznej posiada 12,7 tys. osób. Prawo do świadczeń emerytalnych uzyskało ok. 9,4 tys. z nich, z czego świadczenie niższe niż 2400 zł brutto otrzymuje ok. 5,5 tys. osób.

www.solidarnosc.katowice.pl/aga